

ספור א'

בְּקֹר אֶחָד בְּחַפְזָת הַקִּיץ יֵצְאוּ חֲבֵרִים עִם פְּלֶבֶם עוֹז לְעֵבֶר בְּרִכּוֹת הַדְּגִים מִחוּץ לְמוֹשֶׁב. עוֹז הָיָה כָּלֵב יְדִידוֹתִי מְאוֹד, וְכָל הַיְלָדִים אָהָבוּ אוֹתוֹ. עוֹז הָיָה מְצַטְרֵף לְחִבּוּרַת הַיְלָדִים לְכָל טִיּוֹל שֶׁיֵּצְאוּ. הַפְּעַם הָיָה חָשׁוֹב לְקַחַת אֶת עוֹז, כִּיּוֹן שֶׁהַמְטָרָה הִיְתָה לְגֵרֶשׁ אֶת הַשְּׁקֵנָאִים הַנוֹחַתִּים עַל בְּרִכּוֹת הַדְּגִים וּפְשׁוּט מִחֲסָלִים אוֹתָם. כְּשֶׁהִתְקָרְבוּ לְבְרִכּוֹת הַדְּגִים, הִחֵל עוֹז לְרוּץ וּלְנַבֵּחַ מִסְבִּיב וְעָשָׂה הַרְבֵּה רַעַשׁ. הַשְּׁקֵנָאִים נִבְהָלוּ וְעָפוּ, וְכֵן נִצְלוּ הַדְּגִים בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם.

(שְׁקֵנָאִי - צְפוֹר הָאוֹכֵלֶת דְּגִים.)